

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/498/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 3.Kpkf.750.942/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Menyhárt Ügyvédi Iroda; képviseli dr. Menyhárt Zsolt ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó az Alkotmánybíróságtól a Fővárosi Ítéltábla 3.Kpkf.750.942/2024/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.271/2023/18. számú permegszüntető végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze
- [3] A perben alperes Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (a továbbiakban: alperes) az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény 57. §-a alapján jogvitás eljárást indított az alperesi érdekelttel szemben. A perben felperes indítványozó az alperes jogvitás eljárásban hozott határozata jogszerűségének elbírálása iránt keresetlevelet terjesztett elő, melyben tárgyalás tartását kérte. A Fővárosi Törvényszék az indítványozó kérelmére a perben – melyben a jogi képviselet kötelező volt – tárgyalást tartott, majd bizonyítás-kiegészítésre halasztással folytatólagos tárgyalást tűzött ki, amelyre az indítványozó jelenlévő jogi képviselőjét, illetve az alperes és az érdekelt jogi képviselőit szóban közölt végzésével idézte. A 9 órára tűzött, ténylegesen 9 óra 15 perckor megkezdett folytatólagos tárgyaláson csak az indítványozó törvényes képviselője jelent meg, aki a tárgyaláson előadta, hogy a jogi képviselő már úton van, késni fog. A tanács elnöke 9 óra 40 perckor, majd az indítványozó törvényes képviselőjének újabb jelzésére (mely szerint a jogi képviselő 9

óra 50 percre megérkezik) 9 óra 45 perckor ismételten szünetet rendelt el. A tanács elnöke a tárgyalást 9 óra 51 perckor folytatta, amikor az indítványozó jogi képviselője még nem érkezett meg.

- [4] Az elsőfokú bíróság tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzése szerint az indítványozó jogi képviselője a folytatólagos tárgyaláson a szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását nem mentette ki. Az alperes az eljárás folytatását nem kérte, ezért a Fővárosi Törvényszék 105.K.703.271/2023/18. számú végzésével a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 82. § alapján („[a] bíróság megszüntetheti az eljárást, ha a felperes a kérelmére kitűzött tárgyalást elmulasztja, vagy a megadott elérhetőségein nem tartható a felperessel kapcsolat, és az alperes az eljárás folytatását nem kéri”) – figyelemmel a Kp. 77. § (2) bekezdésére, a 27. § (1) bekezdés b) pontjára és a 13. § (3) bekezdés a) pont aa) alpontjára – az eljárást megszüntette. A végzés szerint a tárgyalásról való távolmaradás következményére az idézés is felhívta a figyelmet.
- [5] A tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerint az indítványozó jogi képviselője az eljárást megszüntető végzés kihirdetése közben (10 órakor) lépett a tárgyalóterembe, és előadta, hogy családi okok, valamint forgalmi akadály miatt késett a tárgyalásról. A tanács elnöke a jogi képviselőt tájékoztatta, hogy az eljárást befejező döntés az indítványozó mulasztására tekintettel kihirdetés alatt áll, a kihirdetést a bíróság befejezi. Ezt követően jogorvoslati kérelmet, illetve igazolási kérelmet lehet előterjeszteni a végzés ellen. A tanács elnöke a végzés kihirdetésének befejezését követően a jelenlévőket tájékoztatta, hogy a tárgyalást az indítványozó jogi képviselőjének nyilatkozatára tekintettel már nem folytatja. Ennek oka az is, hogy a bíróság más ügyben, 11 órára tárgyalást tűzött.
- [6] Az indítványozó a tárgyalási határnap késedelme miatt igazolási kérelmet nyújtott be, melyet az elsőfokú bíróság végzésével elutasított.
- [7] A Fővárosi Törvényszék permegszüntető végzése ellen az indítványozó fellebbezéssel élt, melyben kérte, hogy a bíróság az igazolási kérelmének adjon helyt, a permegszüntető végzést helyezze hatályon kívül, és kötelezze a Fővárosi Törvényszéket a per folytatására. Az indítványozó fellebbezésében – egyebek mellett – hangsúlyozta, hogy a per folytatásához kiemelt érdeke fűződik a pert kiemelten figyelemmel kísérő, az új generációs hálózati hozzáférési hálózatot *ex ante* szabályozását igénybe vevő jogosult szolgáltatónak is, akik közül egyesek a szakértőiket is megküldték az első tárgyalásra. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést alaptalannak találta, az elsőfokú bíróság végzését a 3.Kpkf.750.942/2024/2. számú végzésével helybenhagyta. A végzésben előljáróban rögzítettek szerint a tárgyalás elmulasztásának Kp. 82. §-a szerinti jogkövetkezménye (egyéb feltételek mellett) akkor vonható le, ha az indítványozó (bármely) tárgyalásra történő idézése szabályszerű volt; a bíró mérlegelési jogkörben, az objektív jogvédelmi feladatára tekintettel dönt arról, hogy a felperes mulasztásaira – így a

saját kérelem alapján kitűzött tárgyalás elmulasztására – tekintettel az eljárást megszünteti-e. A Kp. a mérlegelés szempontjait nem tartalmazza. A bíróságnak kizárólag a Kp. 82. §-ában foglalt megszüntetési feltételek fennállását és az objektív jogvédelmi szempontokat szükséges vizsgálnia, szubjektív jogvédelmi szempontokat nem értékelhet. A másodfokú döntés szerint a Fővárosi Ítéltáblát az igazolási kérelem jogerős elutasítása kötötte, ezért csak azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntése során eleget tett-e az objektív jogvédelmi feladatának, mivel az nem volt vitatott, illetve a periratokból is ellenőrizhető volt, hogy az eljárás megszüntetésének konjunktív feltételei fennálltak. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az indítványozó hivatalból vizsgálandó körülményre nem hivatkozott. Ugyan az indítványozó a határozat megsemmisítését kérte, ezt a körülményt a bíróságnak nem a 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján hivatalból, hanem a 85. § (1) bekezdés szerint a fél hivatkozására tekintettel kellett vizsgálnia, a szubjektív jogvédelem talaján, amelyet viszont a másodfokú bíróság nem értékelhetett. A Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a tárgyalás megtartását nem kérte, az érdekelt az alperes nyilatkozatával szemben kifogást nem emelt. Az ügyben tehát nem merültek fel olyan objektív jogvédelmi szempontok, amire tekintettel az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben az eljárás megszüntetését jogszerűen ne alkalmazhatta volna. A végzés az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére, illetve a Kúria precedensképes határozatára is hivatkozott, mely szerint a jogorvoslathoz való jog nem foglalja magában a felperes számára kedvező, avagy a saját mulasztása ellenére is érdemi döntés meghozatalához való jogot.

- [8] 1.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a fenti döntések Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését sértő alaptörvény-ellenességét állította az alábbiak szerint.
- [9] Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok az indítványozó bírósághoz fordulás jogát, a bírósági eljárás érdemi lefolytatásához, a bíróság elé terjesztett igény tisztességes elbírálásához, azaz a jogvita érdekében állást foglaló, indokolt bírói döntéshez való jogát a per megszüntetésével kifejezetten kizárták.
- [10] Az indítványozó a Kp 82. §-a alkalmazása során a megszüntetés konjunktív feltételeinek fennállását az indítványozó mulasztása alapján (a bírói tanács felé legutoljára jelzett érkezési időponthoz képesti 10 perces késés a második tárgyalásról) nem tartotta igazoltnak. Ahogy az indítványozó szerint a tárgyalásra történő idézés nem volt szabályszerű. Az első tárgyalásra történő, a jogi képviselő által az indítványozó részére továbbított idézésben szereplő tájékoztatás a címzés és a megszólítás miatt („ha a tárgyaláson nem személyesen..., ha Ön...ha a felperes...”) félrevezető volt, kizárólag azt üzenve az indítványozó részére, hogy személyes jelenléte kötelező a tárgyaláson. Az értelmezésen a kötelező jogi képviselő sem változtat, az az indítványozó és a jogi képviselő személyét nem vonja össze. Az

indítványozó ellenkező esetben gondoskodott volna helyettes jogi képviselőről. Az első tárgyaláson kihirdetett végzés pedig kifejezetten *contra legem* nem figyelmeztette az indítványozót a tárgyalástól való távolmaradás következményére.

- [11] Az indítványozó a kötelező jogi képviselő szabályaira utalással kifogásolta, hogy a jogi képviselő érkezésére vonatkozó indítványozói nyilatkozatot a Fővárosi Törvényszék hatályosnak fogadta el, míg az ügy érdemi kérdésében az indítványozó személyesen már nem nyilatkozhatott. Az indítványozó sérelmezte azt is, hogy a jogi képviselő 10 perces késése az eljárás megszüntetését eredményezte, míg az alperes iratok továbbítására vonatkozó kötelezettsége teljesítése során tett – az indítványozó szerint indokolatlan – késedelmé jogkövetkezmény nélkül maradt.
- [12] Az elsőfokú bíróság az objektív jogvédelmi szempontokat nem vizsgálta. A másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott tárgyi jogsérelmet, a megjelölt objektív jogvédelmi szempontokat, amelynek vizsgálatát a Fővárosi Törvényszék rendelte el, figyelmen kívül hagyta, azokat indokolás nélkül szubjektív szempontokként értékelte. A Fővárosi Ítéltábla döntésében nem vette figyelembe, hogy ezzel az indítványozó alkotmányos joga gyakorlásától esett el. Az indítványozó szerint mind a tisztességes bírósági eljáráshoz – indokolt bírói döntéshez – való joga, mind pedig a hatékony jogorvoslathoz való joga sérült.
- [13] A jogorvoslathoz való jogát sértőnek tartja az indítványozó azt, hogy a Fővárosi Ítéltábla indokolása [a Kp. 112. § (1) bekezdésére való utalás] alapján a tárgyalás nélkül meghozott végzés ellen nincs lehetőség a fellebbezésre, különösen, ha a fellebbezés kizárását téves indokolással teszik.
- [14] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [15] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla döntését 2024. december 4. napján vette kézhez. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben terjesztette elő.
- [16] Az indítványozó jogi képviselővel jár el, a jogi képviselő az alkotmánybírósági eljárásra kiterjedő meghatalmazását csatolta.
- [17] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított

jogát sérti [a) pont], továbbá az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [b) pont].

[18] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultsággal rendelkezik, és mint az alapügy felperese, érintettsége is fennáll. Az indítványozó által támadott döntések a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősülnek, az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

[19] Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése] sérelmére alapította.

[20] 2.3. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a)–f) pontjai rögzítik, melyeknek az alkotmányjogi panasz megfelel. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jogai sérelmének lényegét; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket, és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve kifejezett kérelmet a támadott bírói döntések megsemmisítésére.

[21] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételege vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[22] 3.1. Az indítványozó a bírósághoz fordulás jogának kizárását, illetve az indokolási kötelezettség megsértését állította az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértésére előadott érvelése körében.

[23] Az indítványozó szerint a tárgyalásra történő idézése nem volt szabályszerű, az első idézésben adott, a tárgyalástól való távolmaradás következményére irányuló tájékoztatást félrevezetőnek tartotta, az első tárgyaláson adott tájékoztatást *contra legem* hiányolta. Az Alkotmánybíróság korábbi döntésében kifejtette, hogy „a peres eljárásokat tartalmazó kódexek tartalmazznak olyan, a bíróság eljárásának kezdeményezésére és az igények érvényesítések módjára, – így a keresetlevél benyújtásának határidejére, annak formájára és tartalmára, a felek és jogi képviselőik tárgyaláson való személyes jelenlétére – vonatkozó szabályokat, előírásokat, követelményeket és feltételeket is, amelyeknek a teljesülését a bíróságnak a per egésze során figyelemmel kell kísérnie, meglétüket, illetve teljesítésüket számon kell kérnie, és nem teljesítésük esetére alkalmaznia kell azokat a törvényben előírt

jogkövetkezményeket, amelyek szélső esetben valamely Alaptörvényben biztosított alapvető jog – jelen ügyben a bírósághoz fordulás joga – érvényesülésének ellehetetlenüléséhez is vezethetnek az eljárás megszüntetésén, így az elvárt és igényelt jogszolgáltatás elhárításán, megtagadásán keresztül. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben ugyanakkor rámutat arra is, hogy miután ezek a rendelkezések jellemzően valamely alkotmányos alapjog tényleges érvényesülését is befolyásolják, érintik vagy éppen kizárják azt, és az eljárási kódexekben egyes esetekben szövevényes, nehezen átlátható, néha többféle értelmezést lehetővé tevő rendszert alkotnak, ezért a jogalkotó a bíróságok kötelezettségévé tette – egyes esetekben *expressis verbis* szabályok előírásával – a törvénynek megfelelő jogérvényesítés elősegítése, előmozdítása érdekében a felek megfelelő tájékoztatását hatékony jogérvényesítésük, végső soron alapvető alkotmányos jogaik reális érvényesíthetősége és érvényesülése érdekében” {3417/2022. (X. 21.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság döntésében állást foglalt abban, hogy „az esetlegesen félrevezető – hibás, téves vagy hiányos – bírósági tájékoztatás vagy éppen a tájékoztatás, figyelemfelhívás – kifejezetten *contra legem* – elmaradása adott esetben az Alaptörvényben biztosított egyes alapjogok tényleges érvényesítését és érvényesülését akadályozhatják meg vagy lehetetleníthetik el” {3417/2022. (X. 21.) AB határozat, Indokolás [33]; hivatkozva: 3136/2023. (III. 27.) AB határozat, Indokolás [31]}.

- [24] A konkrét ügyben azonban az alkotmányjogi panaszban előadottak alapján a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének kételye nem merült fel. Az alkotmányjogi panaszban, az első tárgyalásra történő idézésből hivatkoztak szerint a jogi képviselő részére megküldött idézés tartalmazott tájékoztatást a tárgyalás elmulasztásának következményeiről. Az Alkotmánybíróság e körben észlelte azt is, hogy az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján „a jogi képviselő részére a kötelező jogi képviselő és a tárgyaláson való távolmaradás következményeire vonatkozó rendelkezések ismertek és egyértelműek” voltak, „[e]nnel megfelelően járt is el, az első tárgyaláson részt vett, a folytatólagos tárgyalásra késve érkezett” (alkotmányjogi panasz, 3. oldal). Továbbá a rendelkezésre álló iratok alapján az indítványozó az alkotmányjogi panaszt megelőzően nem kifogásolta a tárgyalásra történő idézés szabályszerűségének hiányát, amely a Kp. 82. §-ában meghatározott jogkövetkezmény (egyéb feltételek melletti) alkalmazásának feltétele, és amelynek fennálltát az elsőfokú bíróság végzésében rögzítette. Az indítványozó fellebbezésében a tájékoztatási kötelezettség félrevezető voltára, elmaradására nem hivatkozott. Fellebbezésében az igazolási kérelem elfogadását kérte – amelyet elutasító döntéssel szemben a rendelkezésre álló iratok alapján fellebbezéssel nem élt –, valamint a per folytatásához fűződő jogos érdekekre, és a Kp. 85. § (3) bekezdése alapján orvosolandó tárgyi jogsérelmekre hivatkozott. A Fővárosi Ítéltábla végzése szerint figyelemmel arra, hogy az indítványozó igazolási kérelmét az elsőfokú bíróság

jogerősen elutasította, a támadott döntés vizsgálata arra korlátozódott, hogy az elsőfokú bíróság az objektív jogvédelmi feladatainak eleget tett-e, „lévén, hogy az nem volt vitatott, illetőleg a periratokból ellenőrizhető volt, hogy az eljárásmegszüntetés konjunktív feltételei fennálltak” (Fővárosi Ítéltábla végzése, Indokolás [18]).

- [25] A Fővárosi Ítéltábla az irányadó jogszabályi rendelkezéseken alapuló, a bírósági gyakorlatot bemutató, az egyedi ügy körülményit szem előtt tartó, részletes indokolást adott elő. A másodfokú bíróság számot adott arról, hogy mely feltételek fennállása mellett van lehetősége a bíróságnak, mérlegelési jogkörben arra, hogy az eljárás megszüntetéséről döntsön, ahogy számot adott arról, hogy a fellebbezésben előadottak miért nem voltak alkalmasak az elsőfokú döntés jogszerűségének megdöntésére. A bíróság indokát adta annak, hogy a Kp. 85. § (3) bekezdés *a*) pontja szerinti, hivatalból figyelembe veendő semmisségi okként az indítványozó által előadottakat miért nem vehette figyelembe.
- [26] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}. A fentiek alapján az indokolási kötelezettség megsértésének kételye sem merült fel. Az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéssel nem ért egyet, illetve azt tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek.
- [27] A vizsgált ügyben az indítványozó következő érvelése pedig a számára kedvezőtlen bírói döntések kritikáját tartalmazza: a megszüntetés konjunktív feltételeinek igazolatlansága az indítványozó mulasztása, 10 perces késése alapján; az indítványozó törvényes képviselője által tett nyilatkozat elfogadása; az alperes késedelmének következmények nélkül hagyása. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítványban előadottakkal ellentétben az indítványozó jogi képviselőjének nem 10 perces késése eredményezte a mulasztást, illetve a Fővárosi Törvényszék a jogi képviselő jelenléte érdekében szünetet is elrendelt. Az alkotmányjogi panasz alapjául

szolgáló jogi helyzetet a jogi képviselő mulasztása, magatartása, nem pedig a bíróság eljárásának állított tisztességtelensége okozta.

- [28] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {lásd például: 3049/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [39]}.
- [29] 3.2. A Fővárosi Ítéltábla döntése következtében az indítványozó szerint sérült a hatékony jogorvoslathoz való joga, továbbá a bíróság Kp. 112. § (1) bekezdésére történő hivatkozása körében a tárgyalás nélkül meghozott végzés elleni fellebbezés – téves indokolással történő – kizárása szintén alaptörvény-ellenességet eredményezett.
- [30] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből csupán az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni. A jogorvoslathoz való jog azonban nem értelmezhető akként, hogy az magába foglalná a kérelmező számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3220/2025. (VI. 23.) AB végzés, Indokolás [23]}.
- [31] „Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben, hogy a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]}, azonban a rendes jogorvoslati eszközök mindegyikére egyaránt, azonos tartalommal vonatkozik. Az Alaptörvény nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a jogorvoslati fórumrendszernek hány fokon kell biztosítani az érintett alapjog gyakorlását, ennek megfelelően a jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak teljességgel eleget tesz {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}” {lásd: 3216/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [32] A Kp. az eljárást megszüntető végzéssel szembeni fellebbezés lehetőségét biztosítja, amellyel az indítványozó a Fővárosi Törvényszék végzése esetén élt is. A másodfokon

eljáró Fővárosi Ítéltábla pedig részletes indokolással ellátott végzésével hagyta helyben az elsőfokú bíróság döntését. Az indítványozó jogorvoslatához való jog sérelmére előadott érvelése alapján, amely valójában a jogszabályban meghatározott jogorvoslati rendszert érinti, nem merült fel az Alkotmánybíróság érdemi eljárásának szükségessége a hatályos jog szerint eljáró Fővárosi Ítéltábla végzése esetén.

- [33] 3.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmazott meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem vetette fel. Ezért az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadási feltételeknek nem felel meg.
- [34] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró